

[Arne Bjerregaard]

on, hvor man giver tilskud til erhvervslivet på det ene område, søger at blokke det for penge på andre områder.

I øvrigt må vi generelt sige, at vi er imod efterlønsordningen, som den er formuleret, nemlig med den markante udstødning af arbejdsmarkedet. Vi finder det urimeligt, at en række mennesker pludselig skal ud af arbejdsmarkedet. Vi ønsker en glidende overgang til pensionisttilværelsen, forstået således, at man kan gå ned i timetal mod at få en del pension for den tid, man er gået ned. Kun på den måde føler vi at der bliver tale om en rimelig menneskelig behandling af dem, som skal ud af arbejdsmarkedet. Vil man søge at lave en sådan ordning, er vi rede til at arbejde med, men vi ønsker ikke at lappe videre på det nærværende forslag, som det bl. a. er tilfældet med indføjesen om at forhøje efterlønnen fra 60 til 70 pct., hvilket i øvrigt heller ikke var aftalt før valget.

Vi beklager altså, at vi ikke kan støtte hverken lovforslaget eller ændringsforslagene. Vi vil undlade at stemme for at markere vores utilfredshed med ordningen i det hele taget.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal starte med at sige til fru Lone Dybkjær, at regeringen selvfølgelig står ved sit tilsagn om, at der 1. januar 1985 – ikke 1. januar 1984, som fru Lone Dybkjær fik sagt det – vil ske en viderefinsiering af omkostningerne ved forhøjelsen af den sidste efterlønsats fra 60 pct. til 70 pct. over en forhøjelse af medlemsbidragene. Der er ingen tvivl om dette, og det står også i betænkningen – jeg citerer:

»Arbejdsministeren har endvidere i samråd oplyst, at forhøjelsen af efterlønnens laveste sats fra 60 pct. til 70 pct. finansieres over medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen for årene 1982, 1983 og 1984. Efter regeringens opfattelse må også den efterfølgende finansiering af denne forbedring dækkes over medlemsbidragene, men det fastholdes, at andre udgifter ved efterlønsordningen som hidtil finansieres af både arbejdsgiver- og medlemsbidrag.«

Der er altså ingen tvivl om, at regeringen er forpligtet til at fremsætte lovforslag i god tid inden 1. januar 1985 for at klare dette.

På den baggrund kunne man forestille sig, at regeringen havde sympati for det af hr. Ellemann-Jensen med frænder stillede ændringsforslag nr. 8, men dette ændringsforslag taler om hele ordningen og ikke isoleret om, at det er forbedringen fra de 60 pct. til de 70 pct., der skal dækkes ind over medlemsbidragene, så uanset bemærkningerne til ændringsforslaget må regeringen klart afvise dette forslag.

Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Ellemann-Jensen, at han gør sig skyldig i en misforståelse, når han tror, at det vil aflaste arbejdsløshedskassernes arbejde med efterlønsordningen, hvis man går fra en arbejdstimegrænse, som man kender den i hele forsikringssystemet, til en indtægtsgrænse. Vore meldinger fra Arbejdsløshedskassernes Samvirkes eksperter og de folk, der arbejder praktisk med tingene, tyder på det modsatte, nemlig at man vil stå over for en betydelig meradministration. Hertil kommer nogle mere principielle betænkeligheder.

Der tegner sig jo en interessant alliance mellem hr. Waldorff og hr. Ellemann-Jensen under denne debat: venstre-partierne, der finder hinanden i ønsket om at øge antallet af timer, som efterlønsmodtagerne kan arbejde i ved siden af efterlønsordningen.

Jeg vil gerne sige, at efterlønsordningen er en mulighed for folk for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet og ikke, om jeg så må sige, et supplement til de ældre på arbejdsmarkedet oven i deres almindelige arbejdsindtægt.

Jeg ved godt, at venstres tanke med dette forslag er at forringe efterlønsordningen, som man også lagde op til det under valgkampen, og på den baggrund kan det overraske mig lidt, at hr. Waldorff i spidsen for sit parti er så interesseret i at deltage i dette borgerlige felttog mod efterlønsordningen. Kommer man frem til, at efterlønsmodtagere stort set kan fortsætte på arbejdsmarkedet som hidtil, er der ikke noget grundlag for efterlønsordningen, og så falder den af denne grund væk.

Så skal jeg i øvrigt sige til hr. Waldorff, at man klart får indtryk af, at stod det til venstresocialisterne her i folketinget, så skete der ingen forbedringer for efterlønsmodtagere på laveste trin, for Hr. Waldorff ved udmærket godt, at der ikke kan skabes flertal i dette folketing for en finansiering af en forhøjelse